

Magnus Heinason - Túfrágreiðing
Fjarðakanning. Túrur nr. 1634
Tíðarskeið 30. august 2016

Fólk frá Havstovuni: Eilif Gaard, Sólvá Jacobsen og Durita Sørensen.

Ábyrgd: Eilif Gaard

Endamál: At gera kanningar uppi í sjónum og sedimentkanningar í firðum.

Støðir og kanningar: Støðirnar, har fjarðakanningarnar vórðu gjørdar eru vístar á mynd 1. Við CTD varð mátað hiti, salt, oxygen, ljós og nøgdir av plantuæti niður ígjøgnum sjógvin, umframt at sjógvprøvar vórðu tiknir til máting av klorofyl. Sediment varð tikið við HAPS-botnheintara og redox-potentialið í sedimentinum bleiv mátað. Sedimentið bleiv síðan fryst til aðrar kanningar seinni.

Mynd 1. Støðirnar á túri 1634

Fyribils úrslit

Her eru víst úrslit frá hydrografi og oxygen í sjónum og redoxpotentiali í sedimentinum. Aðrar kanningar verða gjörðar seinni.

Vanligt er, at eitt avlæst botnlag er í okkara gáttarfirðum um summarið og út á heystið. Í hesum avlæsta botnlagnum minkar nøgðin av oxygeni vanliga, inntil sjógvurin verður skolaður út um heystið.

Í Skálafjørðinum var botnlagið týðiliga avlæst frá tí ovara sjónum, frá umleið 40 metra dýpi og niður á botn (Mynd 2. Innihaldið av oxygeni niðri við botn var 2,6 mg O₂/L (26% metningur), har tað var lægst. Hetta er eitt vet meira enn eitt miðal ár (Mynd 3).

Eisini í Kaldbaksfirði var botnlagið avlæst í teimum niðastu umleið 10 metrunum. Har var minni av oxygeni niðri við botn enn í Skálafirði, og tað er sjáldsamt. Innihaldið niðri við botn var einans 1,2 mg/L (13% metningur) har tað var djúpast (beint innan fyri grynnuna). Hetta hendir einans um blandingin millum miðlagið og botnlagið hevur verið lítil. Botnlagið í hesum fjørðinum er rættiliga tunt og tí minkar oxygeninnihaldið skjótt, um lítið av oxygeni verður ført til hendan sjógvin.

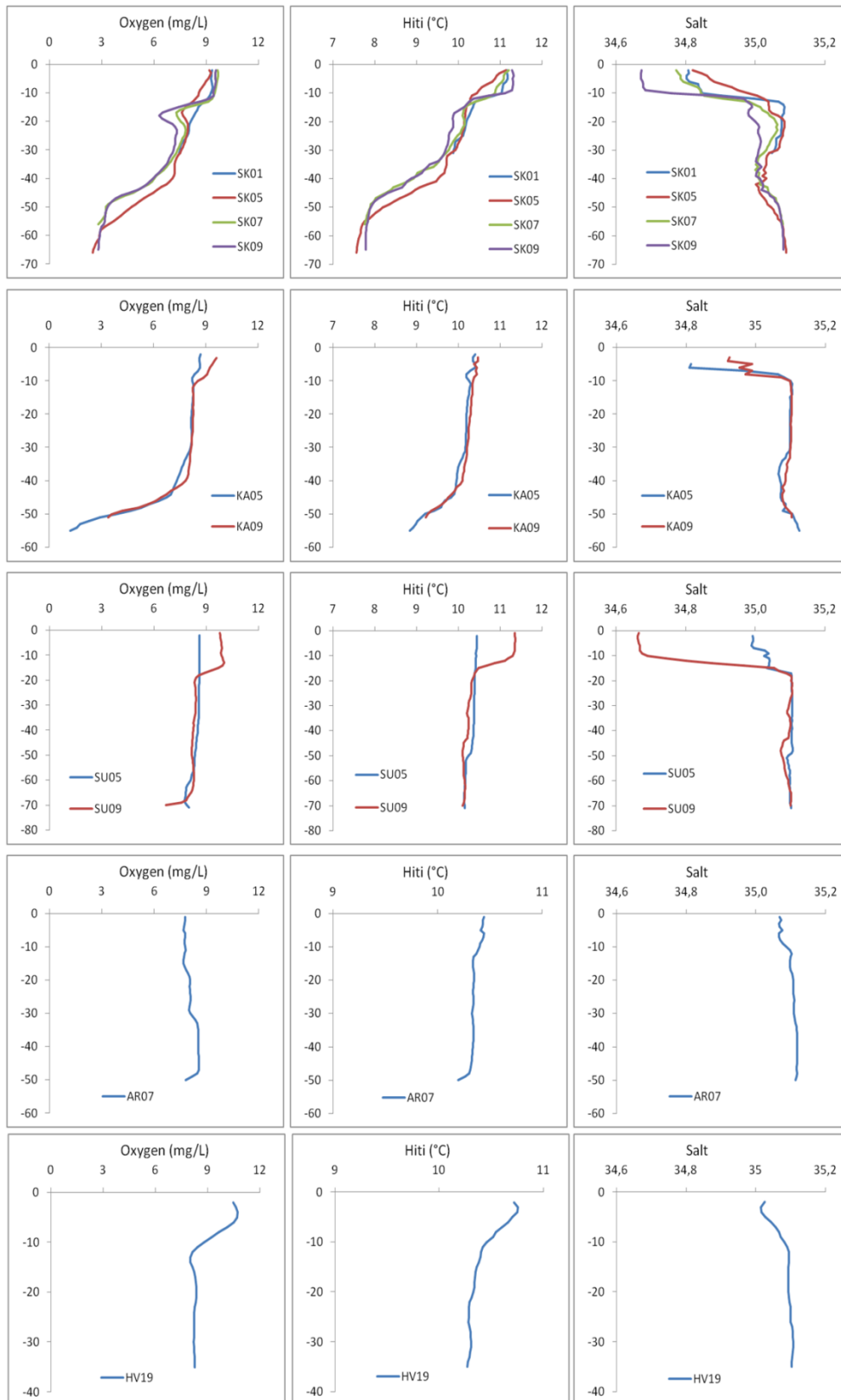
Í Tangafirði, Árnafirði og Hvannasundi var sjógvurin blandaður heilt niður á botn og nógv var av oxygeni á øllum dýpum.

Redoxpotentialið vísir ta reduseraðu-oksideraðu støðuna í sedimentinum. Úrslit frá mátingum í Skálafirði, Kaldbaksfirði, Árnafirði og Hvannasundi eru víst á mynd 4. Redoxpotentialið var ongastaðni álvarsliga lágt. Broytingarnar í redoxpotentialinum í teimum ymisku økjum líktust nógv broytingunum í oxygeninnihaldinum í sjónum beint yvir sedimentinum, undantikið í Sundalagnum, har redoxpotentialið var nakað lægri enn væntast kundi út frá oxygeninum í sjónum, einsamalt.

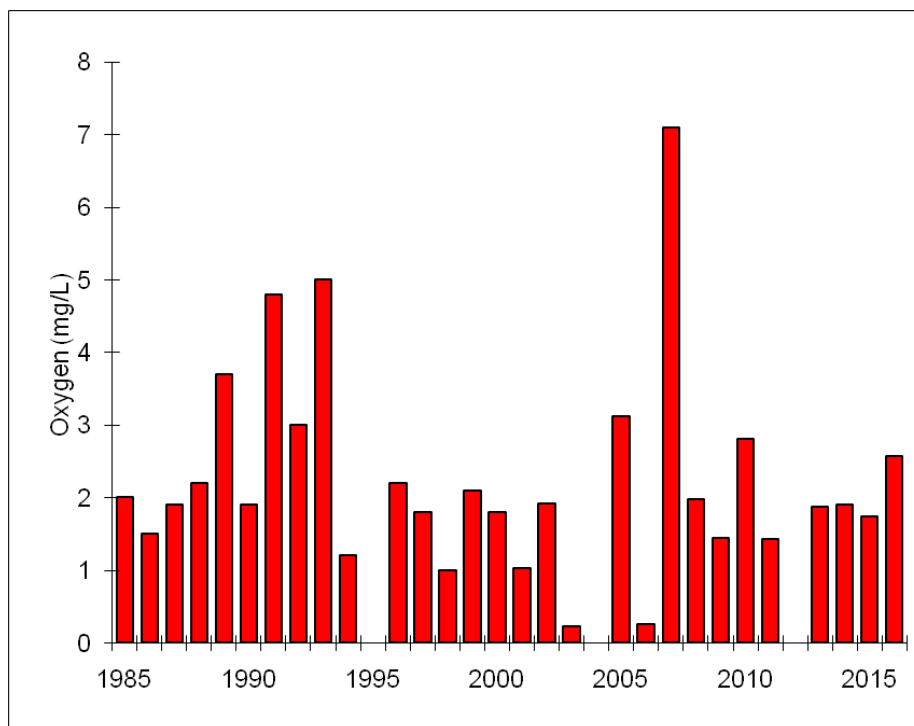
Tað lága redoxpotentialið, sum var í Árnafirði í fjør, sást ikki í ár.

Prøvar eru tiknir av sedimentinum, og hesir verða kannaðir í næstum fyri lívrunnið innihald. Havstovan hevur eldri kanningar av sama slag, ið tey úrslitini kunnu samanberast við.

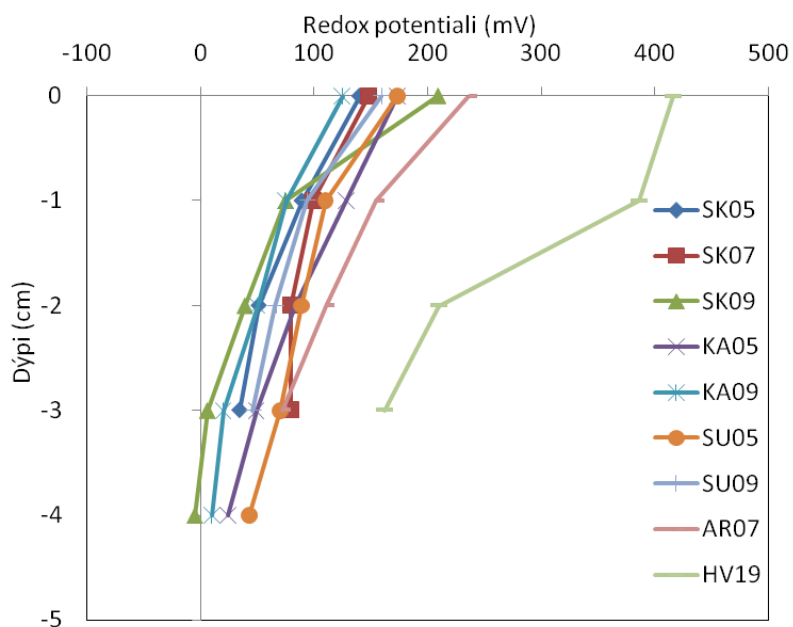
Eisini er sediment tikið frá øllum støðunum fyri Umhvørvisstovuna.

Mynd 2. Oxygeninnihald (mg/L), hiti (°C) og salt (‰) niður ígjøgnum sjógvin á Skálafjørðinum, Kaldbaksfirði, Tangafirði, Árnafirði og Hvannasundi, 30. august 2016. Støðini eru víst á mynd 1.

Mynd 3. Oxygeninnihaldið á 65 metra dýpi á stöð SK05 í Skálafirði, seint í august.

Mynd 4. Redoxpotentiali á ymiskum dýpum í sedimentinum í Skálafirði, Kaldbaksfirði og Árnafirði, 30. august 2016.